

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 022366 26 Uvp 2
Sarajevo, 15.05.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Beganović Namire, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja L.V. iz Č., K. G. bb, zastupanog po punomoćnicima iz OD Paponja & Partneri d.o.o. Mostar iz Mostara, protiv akta broj: UP-II-03-37/1-1020/22 od 06.12.2022. godine, tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, u upravnoj stvari isplate novčanih potraživanja po izvršnoj ispravi, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022366 26 U 2 od 11.02.2026. godine, na nejavnosti sjednici održanoj dana 15.05.2026. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka nastalih povodom sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022366 26 U 2 od 11.02.2026. godine, odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog (kao i zahtjev za naknadu troškova postupka), broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelje Općine Čitluk, broj: 04-01-37-2010/22 od 07.10.2022. godine. Tim prvostepenim rješenjem je odbijen zahtjev tužitelja da se uvrsti na redovnu isplatu lične invalidnine po rješenju iste Službe broj: 04-43-265/05 od 22.05.2006. godine, na koje je data saglasnost Uprave za pitanja branilaca Mostar broj: 14-43-1-265/06 od 20.07.2006. godine, kao i da mu se isplate zaostale mjesečne lične invalidnine sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom uz naknadu troškova postupka.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj pobija presudu Kantonalnog suda u Mostaru zbog povrede federalnog zakona i povrede federalnog zakona o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari. Ističe da je u konkretnoj stvari nesporno utvrđeno da su na snazi rješenja koja na različit način uređuju istu upravnu stvar i to rješenje od 16.03.2020. godine kojim je tužitelju utvrđen prestanak svojstva RVI i pravo na ličnu invalidninu i rješenje od 22.05.2006. godine kojim je tužitelju priznato svojstvo RVI sa pravom na ličnu invalidninu, te da prvostepeni sud tužbu odbija iz razloga što je pravosnažnost,

a samim tim i izvršnost rješenja od 22.05.2006. godine na koje je u postupku revizije data saglasnost, samo formalna, ali nakon 16.03.2020. godine ne i materijalna, obzirom da je rješenjem tuženog od 16.03.2020. godine konkretna upravna stvar riješena na drugačiji način nego je to bilo rješenjem od 22.05.2006. godine. Međutim, ukazuje na član 5. Zakona o upravnom postupku, pa smatra da u situaciji kada je na snazi više rješenja, da tada nadležni organ treba postupiti po onom koje je povoljnije po stranku, odnosno u ovom slučaju izvršiti isplatu prema rješenju od 22.05.2006. godine. Pored toga, navodi da je u smislu člana 41. stav 3. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica u postupku revizije data saglasnost na rješenje od 22.05.2006. godine tako da nije bilo zakonskih razloga za odbijanje isplate po tom izvršnom rješenju, te da je Zakon o pravima branilaca i članova njihovih porodica *lex specialis* (poseban zakon koji derogira opći) i da je taj zakon trebalo primjeniti u konkretnoj stvari, pa da stoga nije bilo mjesta za primjenu bilo kojeg drugog zakona vezanog za predmetnu stvar. Predlaže da se iz navedenih razloga zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev u cijelosti usvoji ili da se ista ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje, te da se tuženi obaveže da mu naknadi troškove sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje prema iskazanom troškovniku.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje tuženi je predložio da se zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan.

Ovaj Sud je na osnovu odredbe člana 45. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine Federacije BiH, broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je rješenjem Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelje Općine Čitluk broj: 04-43-265/05 od 22.05.2006. godine na koje je data saglasnost Uprave za pitanja branilaca Mostar broj: 14-43-1-265/06 od 20.07.2006. godine, tužitelju bilo priznato svojstvo ratnog vojnog invalida VI grupe sa 80% tjelesnog oštećenja počev od 01.09.2005. godine sa pravom na ličnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 315,62 KM. Rješenjem tuženog broj: N-03/3-41-761/07 od 17.05.2007. godine u postupku po pravu nadzora, ukinuto je rješenje od 22.05.2006. godine (kao i saglasnost data na to rješenje) i upravna stvar riješena na načini da je tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% tjelesnog oštećenja počev od 01.06.2007. godine sa pravom na ličnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 234,88 KM. U postupku kontrole zakonitosti korištenja prava na ličnu invalidninu tuženi je rješenjem broj: UP-I-03-41-ZKZ-3938/11 od 03.08.2012. godine ukinuo rješenje od 17.05.2007. godine i upravnu stvar riješio na načini da je tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida X grupe sa 20% tjelesnog oštećenja počev od 03.08.2012. godine sa pravom na ličnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 41,01 KM. Postupajući po tužbi protiv tog rješenja Vrhovni sud Federacije BiH je presudom broj: 70 0 U 002885 12 U od 16.04.2015. godine tužbu uvažio, poništio rješenje tuženog i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje. U ponovnom postupku tuženi je rješenjem broj: UP-I-03-41-ZKZ-2271/15 od 16.03.2020. godine ukinuo rješenje od 17.05.2007. godine i riješio tako da je tužitelju prestalo svojstvo ratnog vojnog invalida i pravo na ličnu invalidninu zaključno sa 16.03.2020. godine. Protiv toga rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor pred Vrhovnim sudom Federacije BiH, koji je presudom broj: 70 0 U 002885 20 U2 od 22.02.2021. godine tužbu tužitelja odbio. Dalje proizilazi da je tužitelj dana 13.05.2021. godine podnio prvostepenom organu zahtjev da se uvrsti na redovnu isplatu invalidnina po rješenju od 22.05.2006. godine i da mu se isplate zaostale invalidnine u iznosima od po 315,62 KM počev od 16.03.2020. godine do konačne isplate, sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka, da je predmetnim rješenjem prvostepenog organa od

07.10.2022. godine zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan, uz obrazloženje da se tužitelj nalazio na redovnoj isplati lične invalidnine do 03.03.2020. godine i da su sve obaveze izvršene (nakon toga dana izvršenje je obustavljeno), dok je zahtjev za isplatu zakonskih zatezних kamata i troškova postupka ocijenjen neosnovanim. Protiv prvostepenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu, koju je tuženi odbio osporenim rješenjem od 16.12.2022. godine, uz obrazloženje da je ožalbeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, jer je isplata tražena počev od 16.03.2020. godine, od kojeg dana tužitelju prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida, po konačnom i pravosnažnom rješenju tuženog od 16.03.2020. godine.

Rješavajući po tužiteljevoj tužbi, podnesenoj protiv osporenog rješenja tuženog, prvostepeni sud je, postupajući po ranijoj presudi ovog suda broj: 07 0 U 022366 25 Uvp od 18.12.2025.godine (kojom je ukinuta presuda prvostepenog suda od 27.08.2025. godine i predmet vraćen istom sudu na ponovno rješavanje), u smislu člana 28. stav 2. Zakona o upravnim sporovima zakazao i održao javnu raspravu dana 11.02.2026. godine, na kojoj je punomoćnik tužitelja opredijelio zahtjev tužbe tražeći da se ponište osporeni i prvostepeni akt i obaveže tuženi na isplatu mjesečnih invalidnina u iznosima od po 315,62 KM za svaki mjesec počev od 01.04.2020. godine do 18.07.2025. godine, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima upravnog postupka i spora u iznosu od 13.253,76 KM. Prvostepeni sud je pobijanom presudom od 11.02.2026. godine tužbu tužitelja odbio, pozivajući se na odredbe članova 39, 32, 41. i 53. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica („Službene novine Federacije BiH“, br. 33/04, 56/05, 70/07, 9/10, 90/17 i 29/22), člana 273. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 2/48, 48/99 i 61/22) i članove 34. i 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a odbijajuća odluka o troškovima postupka je donesena na osnovu člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), kako je to pobliže navedeno u obrazloženju pobijane presude.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Prvostepeni sud nalazi nespornim da je rješenje Općinske službe za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelje Općine Čitluk od 22.05.2006. godine (kojim je tužitelju bilo priznato svojstvo ratnog vojnog invalida VI grupe sa 80% tjelesnog oštećenja sa pravom na ličnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 315,62 KM) postalo izvršno kada je na isto data saglasnost od 20.07.2006. godine, da je to rješenje izvršavano sve do donošenja rješenja tuženog broj N-03/3-41-761/07 od 17.05.2007. godine, kojim je to rješenje po pravu nadzora ukinuto i upravna stvar riješena na načini da je tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% tjelesnog oštećenja sa pravom na ličnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 234,88 KM, da je i to rješenje izvršavano sve do donošenja rješenja tuženog od 16.03.2020. godine, kojim je ukinuto rješenje od 17.05.2007. godine i tužitelju utvrđen prestanak svojstva ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu zaključno sa 16.03.2020. godine. Nadalje, pravilno prvostepeni sud cijeni da iako je rješenjem tuženog od 16.03.2020. godine propušteno odlučiti o rješenju Službe od 22.05.2006. godine (koje je ukidanjem rješenja od 17.05.2007. godine ostalo na snazi), riješena je ista upravna stvar na drugačiji način tako da je tužitelju utvrđen prestanak svojstva ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu zaključno sa 16.03.2020. godine, pa je sa tim danom prestao i pravni osnov za izvršenje rješenja od 22.05.2006. godine, iako isto nije formalno poništeno ili ukinuto.

Slijedom navedenog, prvostepeni sud nalazi da je donošenjem rješenja tuženog od 16.03.2020. godine nastala pravna situacija u kojoj su na snazi dva rješenja koja na različit način uređuju istu upravnu stvar (jedno utvrđuje prestanak svojstva RVI, a drugim je takvo svojstvo priznato), pa pravilno zaključuje da je pravosnažnost, a samim tim i izvršnost rješenja od 22.05.2006. godine samo formalna, ali nakon 16.03.2020. godine ne i materijalna, obzirom da je rješenjem od 16.03.2020. godine konkretna upravna stvar riješena na drugačiji način nego u rješenju od 22.05.2006. godine. Dovodeći to u vezu sa odredbama člana 3. i 8. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica pravilno prvostepeni sud cijeni da je pravosnažno utvrđenim gubitkom svojstva ratnog vojnog invalida sa danom 16.03.2020. godine tužitelj izgubio i sva prava koja iz toga svojstva proizilaze pa tako i pravo na ličnu invalidninu, pa bi svako drugačije uređenje i tumačenje ovakve pravne situacije dovelo do pravne nesigurnosti, ali i postupanja suprotnog Zakonu o pravima branilaca i članova njihovih porodica kao i moralu društva.

Kako je tužitelju u vrijeme podnošenja zahtjeva za izvršenje rješenja Službe od 22.05.2006. godine pravosnažno prestalo svojstvo ratnog vojnog invalida, to je odlukama nadležnih organa i prvostepenog suda o njegovom zahtjevu pravilno negativno rješeno, jer iako formalno to rješenje egzistira (kao pravosnažno i izvršno), ono je prestankom samog prava izgubilo pravnu snagu, pa je i isplata lične invalidnine (koja u smislu člana 8. citiranog zakona pripada samo ratnom vojnom invalidu) po tom rješenju pravno neodrživa, pa se stoga i svi navodi tužitelja u tom pogled ukazuju neosnovanim.

Ni ostalim navodima tužitelja iz zahtjeva za vanredno preispitivanje nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude. Naime, primjena člana 5. stav 3. Zakona o upravnom postupku, na što ukazuje tužitelj, je isključena u konkretnoj stvari obzirom da se u provedenom postupku nije radilo o nalaganju bilo kakvih obaveza tužitelju, pa tako ni o mogućnosti primjene nekih mjera povoljnijih za tužitelja, kako to propisuje citirana zakonska odredba. Pored toga, suprotno prigovorima tužitelja, Zakon o pravima branilaca i članova njihovih porodica, kao *lex specialis*, u članu 53. stav 1. upravo reguliše da se u postupku ostvarivanja prava prema tom Zakonu primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku (ako nije drugačije tim Zakonom određeno), a pri tome i odluke nadležnih organa, a i prvostepenog suda su donesene pravilnom primjenom citiranih odredaba Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica.

Kako iz navedenih razloga proizilazi da prvostepeni sud donošenjem pobijane presude nije povrijedio federalni zakon, niti je došlo do povrede federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari, to je ovaj sud i ostale navode tužitelja ocijenio neosnovanim i zahtjev vanredno preispitivanje sudske odluke odbio primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Kako tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu, to je odbijen i zahtjev za naknadu troškova postupka, na osnovu odredbe člana 386. Zakona o parničnom postupku, koji se primjenjuje shodno odredbi člana 55. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Beganović Namira s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.